

РЕШЕНИЕ

№ 482

гр.Добрич, 30.11.2017 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ДОБРИЧКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, в открито съдебно заседание на тридесет и първи октомври две хиляди и седемнадесета година II троен състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИРА ИВАНОВА
ЧЛЕНОВЕ: НЕЛИ КАМЕНСКА
МИЛЕНА ГЕОРГИЕВА

при секретаря СТОЙКА КОЛЕВА и с участието на прокурора МИЛЕНА ЛЮБЕНОВА изслуша докладваното от съдия ГЕОРГИЕВА административно дело № 408/ 2017 год.

Производството е по чл. 185 - 196 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор от Окръжна прокуратура – Добрич срещу чл.98, т.1 от Наредба № 3 за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на община Каварна, приета с Решение №73 по протокол № 7 от 29.03.2016г., многократно изменяна и допълвана, последно с решение №321 по протокол №24 от 04.07.2017г. В протеста се сочи, че оспорената разпоредба противоречи на разпоредби от по-висок ранг-чл.6,чл.7 и чл.8 от Закона за местните данъци и такси, защото с нея се предвижда заплащане на такса, без основание т.е., без извършване на услуга от местния орган на власт.

Ответникът – Общински съвет Каварна, не изразява становище по протеста.

Съдът, като обсъди доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, и след като направи проверка по реда на чл.168 във връзка с чл. 196 от АПК, приема за установено следното:

Протестът е подаден от легитимирана страна по смисъла на чл.186, ал.2 от АПК, срещу подзаконов нормативен акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустим, а разгледан по същество, е и основателен.

Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услугите на територията на Община Каварна (по-нататък Наредбата) е приета с решение Решение №73 по протокол № 7 от 29.03.2016г. От общо 17 избрани общински съветници на заседанието са присъствали 16 общински съветници, които с единодушие са приели проекта за Наредбата. Решението е взето по предложение на Кмета на общината, което е разгледано и одобрено на заседания на постоянните комисии „По духовни дейности-образование, култура и проблеми на младежта“ ; „ По екология, туризъм и земеделие, еврофондове и програми“ ; „По здравеопазване, спорт, социална политика и работа с малцинствата“ ; „По бюджет, финанси и данъчна политика“, „По законност, етика и установяване на конфликт на интереси“ ; „По териториално развитие и

комуникация“. Заседанията на комисиите са проведени на 17.03.2016г. и 18.03.2016г. След приемането на Наредбата са последвали изменения и допълнения, които не са засегнали съдържанието на оспорената разпоредба.

Оспорената разпоредба е приета от компетентен орган, в писмена форма, при спазване на изискванията за кворум и начин на гласуване, регламентирани в чл. 27, ал. 4 и ал. 5 от ЗМСМА, с оглед на което е част от валиден нормативен административен акт, действащ към момента на оспорването.

Оспорената разпоредба обаче е незаконосъобразна като издадена в нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон, както и в несъответствие с целта на закона.

С разпоредбата на чл. 98, т.1 от Наредбата е предвидено, че при продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти се заплаща такса в размер на 2 % от стойността на имота. Вярно е, че в чл.111 от ЗМДТ е уредена възможността по производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти да се заплаща такса, но тя трябва да отговаря на общите принципи и изисквания по чл.7 и чл.8 от ЗМДТ за определяне на размера въз основа на необходимите материално – технически и административни разходи по предоставяне на услугата, възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата, постигане на по-голяма справедливост при определяне и заплащане на таксата, определяне на отделна такса за всяка от дейностите по извършване на услугата, в случай че те могат да се разграничат една от друга и др.

По отношение на процесната административна такса липсват мотиви какво включва тя, как е определен нейният размер и защо е определена в пропорционален, а не прост размер. В предложението на кмета на общината не се съдържат конкретни съображения за финансовата обосновка на заложения разход, от които да се прецени дали са спазени нормативните изисквания за определяне на размера на таксата. Мотивите за приемането на Наредбата са общи и се изчерпват с целта, привеждането на нормативната уредба в съответствие с измененията на националното законодателство. При обсъждането на проекта на постоянните комисии няма направена обосновка за конкретната такса. В заседанието на Общински съвет също не са изказани съображения в тази насока. Докладвани са предложенията за промени на постоянните комисии и са направени други такива, които не се отнасят за протестираната норма. Липсата на мотиви и финансова обосновка е всякога съществено процесуално нарушение и основание за отмяна на подзаконовия нормативен акт в оспорената му част.

От друга страна, нарушена е разпоредбата на чл.141, ал.4 от Конституцията на Република България съгласно която, Общинският съвет определя размера на местните такси по ред, установен със закон. Следователно, общинският съвет не разполага с правомощия да въвежда с наредба нови по вид, неустановени от закон такси. Законът, който определя таксите събирани от общините е ЗМДТ. В раздел II от същия изрично са посочени следните местни такси:

чл. 6., ал.1 Общините събират следните местни такси:

а) за битови отпадъци;
б) за ползване на пазари, тържища, панаири, тротоари, площи и улични платна;

в) за ползване на детски ясли, детски кухни, детски градини, специализирани институции за предоставяне на социални услуги, лагери, общежития и други общински социални услуги;

г) за дейностите по отглеждане и възпитание в задължителното предучилищно образование за ползване на детската градина или училището извън финансираните от държавата дейности;

д) за технически услуги;

е) за административни услуги;

ж) за откупуване на гробни места;

з) за дейности по обща подкрепа по смисъла на Закона за предучилищното и училищното образование, които не се финансират от държавния бюджет и се осъществяват от централите за подкрепа за личностно развитие;

и) за притежаване на куче;

к) други местни такси, определени със закон.

ал.2 за всички услуги и права, включително по ал. 3, предоставяни от общината, с изключение на тези по ал. 1, общинският съвет определя цена.

ал.3 ползването на общинските тротоари, площи и улични платна или на части от тях като зони за платено и безплатно паркиране по Закона за движението по пътищата се определя с наредба на общинския съвет.

Съгласно чл.7, ал.1 и ал.2, местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата, а таксите са прости и пропорционални и се заплащат безкасово, в брой или с общински таксови марки в сроковете и по реда на този закон. Таксата, която се определя от общинските съвети, по закон винаги е обвързана с предоставяне на услуга, което е видно от текста на горесцитираните норми. Рамките на предоставяните услуги е законовоопределена и общините нямат правомощия да въвеждат такси, които не са установени със закон, в случая ЗМДТ. С протестираната разпоредба е въведена такса за случаи, които не са сред изброените в закона, но освен това не представляват услуга. Разпореждането с общински недвижими имоти не влиза в понятието предоставяне на услуга, а събирането на местен данък при прехвърлителни сделки има определен друг ред, като следва ясно и точно да се направи разликата между такса и местен данък.

Съгласно чл. 8 от ЗНА издаваните от общинските съвети наредби следва да уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредените в тях обществени отношения с местно значение. Наредба №3 е издадена на основание законовата делегация от чл. 9 от ЗМДТ. Това означава, че тя следва да уреди правилата и определянето на размера на местните такси и цени на услуги при условията, по реда и в границите, определени в този закон, което в случая не е така. Така определената такса е без основание. Съобразно чл.7, ал.1 от ЗМДТ местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата, а както вече се каза, не е ясно какви точно са направените разходи при разпоредителни сделки. Разпоредбата е в нарушение и на принципите, прогласени в чл.8, ал.1 от ЗМДТ, като първият гласи, че Общинският съвет определя размера на таксите с оглед възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата.

Предвид изложеното следва да се приеме, че са налице основания за отмяна на оспорения текст по смисъла на чл. 146, т. 3, 4 и 5 във връзка с чл. 196 от АПК.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът по оспорването следва да възстанови на Окръжна прокуратура – Добрич направените съдебни разноски в размер на 35 лева, представляващи платена такса за обнародване на оспорването в „Държавен вестник“.

Така мотивиран и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, Добричкият административен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по протест на Окръжна прокуратура – Добрич разпоредбата на чл.98, т.1 от Наредба №3 за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на община Каварна, приета с Решение №73 по протокол № 7 от 29.03.2016год.

ОСЪЖДА Общински съвет Каварна да заплати на Окръжна прокуратура - Добрич направените по делото разноски в размер на 35 лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния Административен съд с касационна жалба в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт на страните.

Решението да се обнародва по реда на чл. 194 от АПК при неподаване на касационни жалба или протест или ако те са отхвърлени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: